

Зима.

Зимата пристигна,
въ студъ оградена.
И навредъ си пръсна
бѣлата премѣна.

И децата лудо
съ топки се забиха,
грабнаха шейнитѣ
и в'снѣгъ се зариха.

А вѣтрѣтъ сърдито
жулѣше лицата,
и бързаха къмъ кжши
премръзнали децата.

*Ат. Николаевъ,
II-в кл., VIII прог., София*

Чудно нѣщо.

Подъ снѣга тревичкитѣ заспиватъ,
семенцата лѣгатъ и почиватъ!
Тѣ сж всички живи,
тѣ ще станатъ ниви!

Клончетата, като пржчки сухи,
тѣ сега сж и слѣпи, и глухи!
Колко ще се чудятъ,
като се събудятъ!

Дето нашѣ птички отлетѣли,
въ него царство сливитѣ узрѣли!
Тамъ било горещо!
Чудно нѣщо!

Дора Габе.

На Н. Ц. В. княгиня Мария Луиза.

Умѣрено.

Прот. Ив. Кожухаровъ.

Две го - ди - ни вечъ на - вър - ши на - ша -

та кня - ги - ня, Де - те скж - по

и лю - би - мо на Бъл - га - р'я ми - ла.